

GÖYƏRCİN

**BU DƏRƏDƏN
BAXIB GÖRDÜM**

Xoşbəxtlərin xoşbəxtiyəm,
Güzarım bu yerə düşüb.
İki dağın arasına
Bir insafsız dərə düşüb.

Bu dərənin sinəsindən
Büllur sulu Qarqar axır.
Layla çalib ovundurur,
Ta neyləsin Qarqar, axı?!

Bu dərədən baxıb gördüm,
Cıdır düzü bir dağ imiş.
Ayrı düşmüş iki dağın
Hər gözü bir bulaq imiş...

Dindirsən oxuyacaq,
Qalalar himə bənddi.
Vurulmuşam Şuşaya,
Həm şəhərdir, həm kənddi...

Dörd tərəfi sıldırım,
Sıldırım boyu çiçək.
Oğlanları şirindil,
Qızları gözəl-göycək.

Aşağıdan baxırsan,
Dağda işıq sayrışır.
Şuşanın işıqları
Ulduzlara qarışır.

Qapıbir qonşudurlar
Qartallarla adamlar.
Qızıl-qızıl güllərin
Ləçəyindən od damlar.

Çiçəklər də olubdur
Bu şəhərin sakini.
Küçəyə daş döşənib,
Di dur göz daş səkini.

Ən qədim evlər ilə
Təzələr yan-yanadı.
Şuşa həm gənc, həm qoca,
Həm övlad, həm anadı.

Hara baxsan tarixdi,
Hara baxsan muzeydi.
Bir tərəfi güneydi,
Bir tərəfi quzeydi.

Bir tərəfində Qırxqız,
Bir tərəfində Kirsdi.
Qalxıb getdim Turşsuya,
İsa bulağı küsdü.

Heç bir şəhərdə yoxdu
Belə hava bəlkə də;
Gün altında yanırsan,
Üşüyürsən kölgədə.

Binalar addımlayır,
Gedir üzü sabaha.
Qala divarlarına
Bu şəhər sığmır daha...

Gözəl günü öndədi,
Hələ qönçədi Şuşa.
Dağların əllərində
Sanki xonçadı Şuşa.

CIDIR DÜZÜ

Cıdır düzünün qoynunda
Ulduzlar sanı gül-çiçək.
Bu düzdən aşağı baxsan,
Qarqar lent tək görünəcək.

Sanacaqsan təyyarədən
Boylanırsan aşağı sən.
Nə bilirsən bu yer haqda,
Sən dünənin uşağısan.

Əlçatmayan zirvə olub
Cıdır düzü yadlar üçün.
Ancaq bu gün qəribsəyib,
Şahə qalxan atlar üçün.

Təbiətin yaratdığı
Əsrarəngiz bir əsərdi.
Düz olsa da, hündürlükdə
Dağlar ilə bərabərdir...

XARI BÜLBÜL

Sarı bülbül, sarı bülbül,
Söylə, nə tez gözəndən itdin?
O qədər gül dərdi çəkdin,
Özün də gül olub bitdin.

Ay çiçəyə sığınan quş,
Çıxart ləçək donu, barı.
Gülə qonub bal yığmağa,
Səni görüb, donub arı.

Belə çiçək görməmişdim,
Ləçəyində arı, bülbül.
Üç canlının heyratına
Heykəl olub Xarı bülbül.

**ŞUŞADA
BİTƏN ÇİÇƏK**

Çıxanda Üçmıx dağına
Sevincdən qartala döndüm.
Xarı bülbülü görəndə
Heyrətimdən lala döndüm.

Deyirəm, təbiət necə
Əlvan çələng toxuyurmuş?!
Şuşada bitən çiçək də
Bülbül olub oxuyurmuş...

**BURDA SƏS SƏSƏ
SÖYKƏNİR**

Burda səs səsə söykənir,
Zil ucalıb bir dağ olur.
Yamacların ətəyində
Bəm əriyib bulaq olur.

O kimdi bayatı çəkən? -
Açıb dərdini söyləsin.
Otu, çiçəyi oxuyan
Yerin adamı neyləsin?!

ZƏNGULƏ

Təki duymağı bacar,
Dinir ot da, yarpaq da.
Dilə gəlib oxuyur
Burda daş da, torpaq da.

Təbiət yaddaşında
Neçə şux səs yaşadır.
Qarabağ torpağının
Zənguləsi Şuşadır.

F. Köçerli adına
Respublika Uşaq
KITABXANASI
INV. №

Ş U Ş A